

Една прикасчица.

Има много дѣца, които мислятъ, че хората, които сж по-слаби или по-бѣдни отъ насъ немогатъ ни направи никога нѣщо добро или помогнж и затова ги прѣзиратъ и не ги обичатъ. Но азъ ще имъ разкажж една прикасчица, въ която ще видятъ, че не само най-слабитѣ хора, но и най-слабитѣ животинки могатъ да ни направятъ такава добрина, щото ние съ нищо неможемъ имъ се исплати.

Единъ търговецъ натоварилъ стока и тръгналъ за Свищовъ да ѝ продава. Стигналъ до една гора и се спрѣлъ да си почини. Като погледналъ къмъ земята и вижда, че едно камъче се мърда и подъ него пышка една мръвья. Той се съжалилъ надъ това малко животно и го избавилъ отъ смъртта.

— Ти ма избави, казала нравката, но и азъ ще ти направя такава добро, каквото ти не си срѣщалъ въ живота си.

— Ехъ, ти си такава малка гадинка и ще можешъ ли ти да ми направишъ добро? Азъ съмъ силенъ и можихъ да отмахна камакътъ, който те притискаше, ами ти още можешъ ли да отмахнешъ тежката канара?

— Азъ съмъ малка, но и азъ мога да ти направя сжща добрина, каквато ми стори ти и ще видишъ. Като казала това, нравката си отишла.

— Ти на себе си неможешъ да направишъ добрина, че другиму ще правишъ. Господъ ви е създалъ да пълзители, промърморалъ търговеца и си заминжалъ.